

Інформаційний вісник Ківерцівської централізованої бібліотечної системи

Видається з травня 2008 року

Права людини понад усе

Кожна дитина є повноцінним членом суспільства і має свої права. Певні їх особливості зумовлені винятково тими обставинами, що фізична і розумова незрілість дитини потребують спеціальної уваги, зокрема, це стосується її обізнаності щодо свого правового захисту.

Бібліотеки нашої системи, включившись у проведення Всеукраїнського тижня права, прагнули допомогти дітям у набутті правових знань. Так у бібліотеках-філіях сіл Карпилівка та Скредотівка було проведено тижні правових знань "Ти і закон".

В програму тижня бібліотека-філія села Карпилівка включила бліц-турнір "Орієнтир у правовому полі", конкурс кросвордів "У світі права", а наймолодші користувачі переглянули відеопоказ "Порушення прав дітей на прикладах героїв мультфільмів та казок". Діти жваво коментували ситуації, порушення прав казковими героями.

В бібліотеці-філії села Скредотівка було проведено ряд цікавих масових заходів: казкову правову вікторину "Чи правильно діє казковий герой?", перегляд літератури "Межу закону не переступи" та годину спілкування "Свої права ти добре знай, їх шануй та поважай". На неї було запрошено працівників правоохоронних органів Кузьмича С. В. та Володька І. С. Вони познайомили дітей з їхніми обов'язками та наслідками їхнього невиконання, навели приклади порушення толерантності у підлітковому середовищі, розповіли про те, до чого призводить неповага до закону та про відповідальність, яка настає для дітей згідно Законів України.

Протягом тижня було проведено ряд цікавих заходів, а саме: інформаційний коктейль "Є право – значить є надія" (бібліотека-філія с. Озеро), годину права "Уроки права – уроки життя" (бібліотека-філія с. Борохів), діалог з читачами "Наші права – щасливе дитинство" (бібліотека-філія с. Ставок).

Учні Олицької ЗОШ включилися у проведення конкурсу малюнків "Я і мої права".

В Ківерцівській ЦРБ було проведено правові сходи "Є обов'язки у тебе, їх виконувати треба".

Тиждень пройшов цікаво та змістовно, і головне, засвідчив небайдужість дітей та юнацтва до питань правової обізнаності, сприяв формуванню правової свідомості і правовірної поведінки.

У бібліотеках було оформлено тематичні полиці та викладки літератури на правову тематику: "Знай свої права, виконуй обов'язки" (бібліотека-філія с. Липляни), "Я і мої права" (бібліотека-філія с. Скредотівка), "Є право, значить є надія" (бібліотеки-філії сіл Суцьк та Тростянець).

Всі заходи, які проводилися в бібліотеках в рамках тижня, були спрямовані на поширення знань про найважливіші закони нашої держави, сприяли виробленню у дітей почуття власної гідності та відповідальності за свої вчинки, а також можливості відстояти свої права і законні інтереси.

Є надія, що проведені масові заходи, індивідуальне спілкування та бесіди посприяли обізнаності користувачів та відвідувачів бібліотек щодо прав людини та покращенню правової освіти населення наших громад.

Наталія Мілінчук,
методист РЦБС

Тиждень права в бібліотеці

Щорічно, в перших числах грудня, в Україні проводиться Всеукраїнський тиждень права. Заходи присвячені Дню прав людини, котрі були затверджені Генеральною Асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року у Декларації прав людини. Дана акція спрямована на підвищення рівня правової культури, поширення знань про права і свободу людини і громадянина.

З 5 по 9 грудня у бібліотека-філія с. Карпилівка для користувачів проводились різні масові заходи на правову тематику.

Зокрема, першого дня відвідувачі мали змогу ознайомитись з книжковою виставкою "Ти і закон", на якій була представлена література правової тематики.

Другого дня, спільно із шкільною бібліотекою, для користувачів юнацького віку був проведений бліц-турнір: "Знання і повага прав

людини". До заходу були залучені учні різного віку, котрі активно із цікавістю приймали участь у заході.

На третій день у книгозбірні було проведено конкурс кросвордів та ребусів на правову тематику. Під час заходу зав. бібліотекою-філією с. Карпилівка провела учасникам конкурсу роз'яснення про права дитини.

8 грудня на класній годині, в одному з класів місцевої ЗОШ, батькам було запропоновано взяти участь у анкетуванні на тему "Стиль і метод виховання дитини в сім'ї", котре підготувала зав. бібліотекою-філією. Батьки з цікавістю відповідали на запитання анкети та підраховували бали, щоб дізнатися на скільки вірно вони виховують своїх дітей.

В останній день тижня права на захід до бібліотеки були запрошені наймолодші її користувачі. Діткам було запропоновано переглянути повчальні мультфільми на правову тематику, після чого усі дружно обговорювали вірно чи ні вчиняли персонажі у мультфільмах. Усі учасники активно брали участь в обговоренні та відповідали на поставлені запитання.

Ніколи не буде зайвим повторити свої обов'язки і дотримуватися їх, знати свої права і користуватися ними, побачити деякі проблеми зі сторони та зробити для себе висновки. Незнання не звільняє від відповідальності, а знання навпаки перетворюється на силу, якою можна захистити себе від шкідливого та небезпечного, зміцнити свою силу волі, покращити поведінку!

Руслана Берестюк,
зав. бібліотекою-філією с. Карпилівка

Польський класик родом із Волині

Габріеля Запольська (1857-1921) увійшла історію культури як польський письменник-натураліст, яскравий драматург, публіцист, перекладач. Вона була критичною дослідницею життєвих принципів суспільства, викривателем негативних рис міщанства. Особисте життя Габріелі саме часто нагадувало драму: закохана і самотня, мужня і непокінна, і водночас чарівна і приваблива жінка до останніх днів життя.

Всього в творчому доробку Г. Запольської нараховується 41 п'єса, 23 романи, 177 оповідань, 252 твори журналістики, 1 сценарій фільму, 1500 листів.

15 грудня 2016 року в Ківерцівській центральній районній бібліотеці зібралися шанувальники її творчості на презентацію книги "Малашка".

Твір "Малашка" – перекладений на українську мову ківерчанином Сергієм Лукичем Гупалом, написаний авторкою у 1888 році.

Народилася Габріеля в сім'ї польського дворянина та колишньої танцівниці балету з Варшави. Батько володів двома маєтками: в селі Малі Піддубці та селі Ківерці (тепер село Прилуцьке). Дитинство письменниці пройшло в селі Прилуцьке. В чіткій пам'яті Габріелі прилуцькі краєвиди закарбувалися навечно, а згодом вона їх відтворила в романі "Малашка".

Працівники Ківерцівської РЦБ запропонували увазі присутніх буктрейлер за книгою "Малашка" та тематичну полицю "Польський класик родом з Волині".

Запрошена на зустріч філолог Прилуцької середньої школи Руднік Ольга Петрівна розповіла багато цікавих фактів з життя та творчості Габріелі Запольської. Ольга Петрівна – дослідниця творчості своєї землячки.

Автор перекладу Сергій Гупало у своєму виступі зазначив, що саме зустріч з Ольгою Петрівною і сприяла тому, що він захопився ідеєю перекласти з польської мови на українську роман Г. Запольської "Малашка".

Присутні мали можливість придбати книгу для власних бібліотек.

Інна Мартинюк,
зав. відділом обслуговування ЦРБ

Традиції святкування Нового року в різних країнах

У світі багато самих різних країн, і відповідно є на нашій планеті народи, які святкують Новий рік зовсім інакше і зовсім в інший час, ніж, приміром, ми.

Наша традиція зобов'язує нас готуватися до Нового року, починаючи з католицького Різдва, відзначати сам свято в ніч з 31 грудня на 1 січня і продовжувати святкувати до Старого Нового року. Напевно, тому Новий рік – наше улюблене свято. Також в ніч з 31 грудня на 1 січня Новий рік відзначають в Австралії, Шотландії, Австрії, Японії, Румунії, Канаді, США, ОАЕ, Фінляндії та багатьох інших країнах. Але не у всіх. Так, грецький Новий рік починається одночасно з нашим Старим Новим роком – 14 січня, і називається День святого Василя. Кожна дитина в Греції знає, що святий Василь самий добрий і щедрий, і, в очікуванні подарунків від нього, ставлять біля каміна в святкову ніч черевики, які на ранок будуть повні подарунків.

Першими на земній кулі зустрічають Новий рік жителі островів архіпелагу Фіджі, що складається з трьохсот двадцяти островів, частина яких ненаселена.

Китай, Малайзія, В'єтнам, Сінгапур, Корея, Монголія, а також інші країни, в яких сповідується буддизм, відзначають Новий рік згідно з місячним календарем у перший весняний молодик. Тут Новий рік не має фіксованої дати, оскільки сакральне молодик кожен рік настає в різний час, приблизно між 21 січня і 20 лютого (цей період у них вважається ранньою весною). В'єтнамці у новорічну ніч дарують рідним і друзям гілочки квітучого персикового дерева і маленькі мандаринові дерева з плодами.

Новий рік мусульман – Хіджра – відзначається в перший день першого місяця мусульманського року, і ця дата теж переходить.

Жителі Афганістану, Таджикистану, республік Середньої Азії, Ірану, Пакистану та Азербайджану зустрічають Новий рік - Навруз – в перший день нового року за персидським календарем. Це свято припадає на ніч з 21 на 22 березня, коли починається день весняного рівнодення.

Індійських календарів близько тридцяти. Так, на півдні Індії Новий рік святкують у березні, на півночі - у квітні, на заході - в жовтні, у штаті Керал у липні, то в серпні. У деяких штатах під час новорічних свят дозволяється розмовляти тільки ввічливо, заборонено сердитися і лаятися. А взагалі, таких дат, коли можна відсвяткувати цю подію, в цій країні вісім: наприклад, Гуді Падва. В цей день кожен неодмінно повинен з'їсти кілька листя дерева ним-ним, які, за стародавнім повір'ям, захищають людей від хвороб і смутку і, незважаючи на те, що на смак листя цих чудодійних рослин жадливо гіркі і неприємні, вони обіцяють солодке життя.

На землі існує Новий рік, який святкується 1 квітня. Так, у День гумору Новий рік зустрічають в Одесі. У цьому ж місяці новорічне свято відзначають і в Бірмі. В цей час в Бірмі настають найспекотніші дні, і протягом усього свята бірманці поливають один одного водою з різного посуду. Але при цьому ніхто ні на кого не ображається, навіть навпаки – радіють, так як цей ритуал – своєрідне побажання щастя і благоденства. Називають цей день новорічних фестивалем води – тинджан. Але точну дату святкування Нового року в Бірмі встановлює Міністерство культури, це буває зазвичай з 12 по 17 квітня – незабаром після того, як закінчується сезон дощів. Триває святкування Нового року близько трьох днів.

У квітні, 13 числа, Новий рік приходить і в Шрі-Ланку, а також в Непал. У Лаосі, столиці Тибету, це свято відзначають 14 квітня і чекають подарунка у вигляді дощу, так як до цього в Тибеті спостерігається сезон тривалої посухи, а після 14 квітня настає час дощів.

Як не дивно, але Новий рік деякі народи зустрічають влітку. Так племена майя відзначають це свято 16 липня, а народи Джибуті та Нігера – в серпні.

Восени Новий рік святкують у Сирії – 1 вересня. Далі його відзначають в Ізраїлі. Там він називається Рош ха – Шан і святкується в перший і другий день місяця Тишрей. В Ефіопії Новий рік наступає 11 вересня, і пов'язаний він із закінченням сезону дощів.

Жовтень є святковим місяцем для Гамбії та Індонезії. У Новий рік всі мешканці цих країн просять Один в одного прощення за образи і неприємності, які вони принесли в минулому році.

Листопадовий Новий рік відзначається в Ємені, Океанії і на Гавайях.

Ніде у світі Новий рік не відзначається так часто, як на індонезійському острові Балі. Рік на Балі триває 210 днів. Головний атрибут свята – різнобарвний рис, з якого випікають двометрові стрічки, а з цих стрічок споруджують колони в дар богам. Коли свято закінчується, місцеві жителі розбирають колони по домівках.

У день проводів старого й зустрічі Нового року в Шотландії відкриті двері всіх будинків: кожен може зайти в гості в будь-яку сім'ю. Гостю належить принести шматок вугілля та кинути його в сімейний камін і побажати, щоб вогонь у цьому будинку не згасав.

В Болгарії, коли годинник б'є північ, на три хвилини гасять світло. Цей час називається часом новорічних поцілунків, таємницю яких зберігає темрява.

Опівночі кубинці вихлюпують воду з глечиків на землю – це означає, що старий рік щасливо закінчився, а Новий буде таким же чистим і ясним, як вода.

У Румунії прийнято запікати в пироги гроші, кільця і пекучий перець. Якщо комусь попадеться кільце, то, за прикметами, прийдешній рік буде особливо щасливим.

В Японії в новорічну ніч священні дзвони відбивають сто вісім ударів. Цифри 100 і 8 у японців вважаються щасливими. З останнім ударом належить лягати спати. Тут Новий рік зустрічають не опівночі, а зі сходом сонця, і свято триває весь січень. Новий рік для японців - наче спільний День народження. У них не було звичаю святкувати дату появи на світ, сто восьмий удар додає одиницю відразу всім вікам, навіть якщо немовля народилося напередодні.

У Гвінеї в перший день Нового року прийнято по вулиці водити слонів.

У Судані жителі дарують один одному на щастя зелені горіхи.

В Італії піклуються про те, щоб у Новий рік одягти все нове. 31 грудня італійці дарують близьким червону білизну, так як саме з цим кольором у них символізується новизна.

Іспанці в Новий рік дарують Один Одному виноград. На тарілці кожного гостя опівночі повинно бути рівно дванадцять виноградин. З кожним ударом дзвону треба з'їсти по одній виноградині, тоді весь рік буде супроводжувати удача. Виноград без кісточок щастя не приносить.

Шведи дарують один одному саморобні свічки: біля Полярного кола взимку темніє рано, тому світло символізує дружбу, привітність і веселощі.

Здоров'я та здоровий спосіб життя

Найціннішим для кожної людини є її здоров'я. Це одне з джерел радості, щасливого життя, також – це стан діяльності людини за умови відсутності хвороб. Коли ви веселі, їсте з апетитом, міцно спите, вдень рухливі і спритні – ви здорові і легко впораєтеся з будь-якою справою. Купити здоров'я неможливо, тому його потрібно зберігати і зміцнювати.

Спосіб життя найсуттєвіше впливає на здоров'я людини. Відомо, що здоров'я на 50% залежить від способу життя.

Нині в усьому світі все більшого поширення набуває рух за здоровий спосіб життя, поширюється мода на здоров'я. Бути здоровим стає не тільки модно, але й економічно вигідно. Все більше молоді у світі та нашій країні вважають: "Краще бути здоровим і багатим, ніж хворим".

Бібліотека-філія с. Кульчин підготувала годину спілкування "Здоров'я та здоровий спосіб життя". На заході читачі мали змогу переглянути відеоролики про життєві історії підлітків, які вживали наркотики, про причини та наслідки страшної хвороби. Також присутні ознайомилися з книжковою виставкою "Життя прекрасне не згуби його".

Лариса Антонюк,
бібліотекар бібліотеки-філії с. Кульчин

“Чудотворцю Миколай, ти усіх оберігай”

Народознавча година “Чудотворцю Миколай, ти усіх оберігай” відбулася на свято Миколая для учнів 2-Б класу ЗОШ I-III ст. №3 м. Ківерці (кл. керівник Т. В. Данилюк) в нашій книгозбірні.

Бібліотекар молодшого абонементу Марія Міщук розповіла про це давнє народне свято українців, про традиції, пов'язані з ним, про те, як всі дітки чекають його приходу і стараються бути чемними і слухняними. Адже тоді святий Миколай принесе купу різних подарунків, а пустотливим і неслухняним – прутики.

Діти розповідали віршики про святого Миколая, ділилися враженнями про свої подарунки, які знайшли вранці під подушкою.

Бібліотекар читальної зали Галина Чичотка ознайомила другокласників із тематичною полицкою “Іде святий Миколай”, провела літературну гру “Хто знає більше про святого Миколая?”. Дітям гра дуже сподобалася, адже вони дізналися дуже багато цікавого про цього святого, відповідаючи на запитання. Особливо дружно малеча читала молитви до святого Миколая. А на закінчення свята дітлахи отримали невеличкі солодкі подарунки.

Любов Доридор,
заст. директора по роботі з дітьми

“Разом з книгою у Новий рік”

Золото добувають із землі, а знання – з книжок. Так протягом 2016 р. кожна бібліотека Ківерцівщини отримала по 135 нових книг, що на 25 примірників більше, ніж у минулому 2015 р.

У переддень Нового 2017 року та Різдва Христового до книгозбірень району надійде нова партія літератури, 80% якої становить література для дітлахів.

В цей час панує святкова атмосфера, всі готуються до свята – прикрашають ялинки, готують подарунки для близьких, намагаються завершити всі справи. І особливо приємно у цей метушливий час, зручно вмотитися у крісло і спокійно погортати книгу, відволіктися від буденності, зануритися у світ книжкових героїв.

з книгою у Новий рік”.

Тож запрошуємо завітати до наших бібліотек, де на Вас чекають новинки літератури. У нас Ви завжди знайдете цікаві книги та хороший настрій.

Любов Михальчук,
директор Ківерцівської РЦБС

“Хай знову запахнуть житами поля. А в нас запанує хай мир”

8 грудня 2016 року в приміщенні читального залу Ківерцівської центральної районної бібліотеки відбулася презентація біобібліографічного довідника “Хай знову запахнуть житами поля. А в нас запанує хай мир”. На захід були запрошені представники військкомату, учасники АТО, волонтери. Ведучими заходу стали студенти Ківерцівського медичного коледжу.

Це перший збірник, підготовлений колективом бібліотекарів району про учасників АТО, волонтерів, героїв України, добровольців, капеланів, тих, хто віддав своє життя за незалежність і цілісність України.

Цей збірник про наших земляків ківерчан, різних за віком, професією, проте щирих українців, мужніх, сміливих, які заслуговують, щоб про них знали в різних куточках нашого

краю: селах, селищах, містах.

Відповідно до Указу Президента України від 17.03.2014 року №303/2014 “Про часткову мобілізацію” Ківерцівським РВК були відправлені перші військовозобов’язані на навчання, а згодом на Схід боронити Україну. Холодні окопи, щоденні обстріли бойовиків, загибель побратимів... і все це війна. Ця книга про справжніх героїв. Ще вчора ці чоловіки жили мирним життям: орали поле, засівали жито, рослили дітей. Вони залишили злагожене щоденне життя, зробили крок назустріч смертельній небезпеці.

Поряд з тими, що призивались Ківерцівським РВК, були добровольці, капелани, яким довелося відстоювати свободу, право жити в європейській демократичній державі. Це їхній свідомий вибір.

У розділі “Віра в героїзм створює героїв” розповідається про Героя України, нашого земляка Гринюка Володимира Володимировича.

У розділі “Ми стали волі на сторожі” зібрані матеріали про учасників АТО, які були призвані у 1-3 хвилях мобілізацій Ківерцівським РВК та добровольців. З початку російської агресії на Сході держави сотні ківерчан пішли боронити кордони України. У розділі вміщені короткі спогади учасників АТО та їх біографічні дані.

“Життя, як спалах яскравої зірки” – це розповіді про наших краян – молодих людей, які поклали свої життя на вівтар жертвності. Проте залишилася добра згадка, пам’ять. Пам’ять про тих, хто не обійме маму, рідних дітей, дружину, не буде ходити протоптаними рідними стежками разом з друзями, ніколи не скаже сусідам: “Добрий день”. На їхньому подвигу потрібно виховувати молоде покоління в дусі патріотизму, ставити їх за приклад і складати про них вірші, писати книги.

Пам’ять про наших ківерчан – це наш біль і наша гордість за те, що жили поряд з героями, які віддали свої життя за Україну, цілісність держави.

Матеріали розділу “З любов’ю до життя, з добром у серці” висвітлюють доброчинність наших земляків. З початком антитерористичної операції на Сході України потужно і на Ківерцівщині розвинувся волонтерський рух, який має на меті допомогу землякам в отриманні сучасного обмундирування, амуніції, технічних засобів, транспорту, навіть, на перший погляд, таких незначних домашніх смаколиків і теплих дитячих листівок. Ніхто не стояв осторонь, як могли підтримували наших земляків. Кожна родина, колектив, громада допомагали бійцям на Сході України. Ківерцівські волонтери – відважні, мудрі, активні, винахідливі, творчі особистості. Не рахуючись з часом, здоров’ям, ризикуючи життям, доставляли допомогу в зону бойових дій.

Це видання – данина пам’яті, патріотизму та мужності наших земляків. Ви – гордість нашої держави. Вами пишається вся Україна і наша синьоока Волинь.

Слава Україні! Слава її героям – захисникам!

**Любов Михальчук,
директор Ківерцівської РЦБС**

Хай знову запахнуть житами поля. А в нас запанує хай мир

(сценарій презентації книги)

Читець: Чи думали ми, що наш ворог – Росія,
Що нашим кордонам потрібна стіна,
Щоб нас захистити? Ну просто несила
Промовити слово жакливе: “війна”.

трапитися така ситуація, і доведеться захищати свою державу.

*Виступ військового комісара Ківерцівського РВК
Р. В. Уніфонтівича*

*Мартінова З. Перемір'я / З. Мартінова // Мартінова
З. Українська рать. – Ківерці, 2014. – С. 17.*

*На екрані слайд біобібліографічного покажчика “Хай
знову запахнуть житами поля, а в нас запанує хай
мир”.*

Ведучий: Війна – це завжди боляче, страшно і не красиво, але завжди є місце для Пам'яті, саме тому ми зараз і тримаємо цю книжку в руках.

Ведучий: Вона – про тих, хто пішов боронити нашу землю та зберегти єдність країни. Про тих, хто робив героїчні вчинки, просто добре виконував свою роботу і залишався вірним присязі. Про Героїв, про тих, хто загинув, і тих, хто вижив, пройшов, пережив...

Прочитавши цю книжку, ви вже ніколи не бачитимете війну абстрактною і далекою, навіть якщо живете за тисячі кілометрів від Донбасу і вам не чути “Градів”...

Виступ директора Ківерцівської ЦБС Михальчук Л. І.

Ведучий: Перший розділ нашого довідника має назву “Віра в героїзм створює героїв”, де розповідається про наймолодшого Героя України Гринюка Володимира Володимировича, командира механізованої роти окремої механізованої бригади Сухопутних військ Збройних сил України, 14.10.1986 року народження, Волинська область, м. Ківерці.

Указом Президента України від 23.03.2015 № 166/2015 “Про присвоєння В. Гринюку звання Герой України” за особисту мужність, героїзм та високий професіоналізм, виявлені під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України, присвоєно звання Герой України з врученням ордена “Золота Зірка”.

Слайд “Наш земляк – Герой України”

Ведучий: Відповідно до Указу в/о Президента України від 17 березня 2014 року № 303/2014 “Про часткову мобілізацію” Ківерцівським РВК були відправлені перші військовозобов'язані на навчання, а згодом на Схід боронити Україну.

*Виступ Кухарчука О. О. – одного з перших
мобілізованих у нашому місті.*

Ведучий: Більшість мобілізованих були простими людьми і мали мирні професії. Але вони були солдатами запасу. Бути солдатом – це не значить тільки добре стріляти та знатися на тактиці. Бути солдатом – значить не відокремлювати свою особисту гідність від гідності своєї держави, це значить поважати і любити не тільки те, що є в тобі та на тобі, але й все те, що навколо тебе. Твоя країна. Твоя колиска. Твоя відповідальність.

Ведучий: Військові завжди є військовими, кожен з них завжди знає про те, що в будь-яку хвилину може

Ведучий: На карті України, у її східній частині, раптом проявилися населені пункти, про які ніхто в інших областях не знав ще півроку тому: Опитне, Зеленопілля, Волноваха, Хрящовате, Золоте, Піски, Старобешеве, Мар'їнка, Іловайськ. Не знали про них і наші земляки. За місяці, проведені на сході України, у бійців змінилися уявлення про ці землі, бо вони вивчили їх без карти, а наяву.

Ведучий: У розділі “Ми стали волі на сторожі” зібрані матеріали про учасників АТО, які були призвані в 1-3 хвилину мобілізації.

Ведучий: Гідність, відданість та патріотизм сьогодні засяяли новими гранями, стали своєрідним поштовхом для переосмислення глибокої суті людського буття. Згадаймо Шевченка, який ніколи не був прибічником ворожнечі між слов'янськими народами.

У передмові до “Гайдамаків” він написав, що наші предки помилялися, коли ворогували, що слов'янські народи повинні дружити між собою, жити мирно. На жаль, Україна сьогодні стикнулася з іншим, опинившись у трагічній ситуації. Але ми пишаємося тим, що в історії нашої славної країни є багато прикладів того, як треба любити й захищати свій край.

Ведучий: Кожна історія – це частинка загальної картини цієї війни, Але навіть склавши разом всі ці фрагменти, навряд чи зможемо охопити все, що довелося пережити, побачити і відчувати тим, хто воював на Сході.

Читець: ...Ой, чому, Ти, Земле вкрилася россою,
Маками встеляєш придорожній шлях?
Бо везуть додому соколів-героїв,
Що за Україну полягли в боях.

Мартінова З. Розмова з землею / З. Мартінова // Мартінова З. Українська рать. – Ківерці, 2016. – С. 4.

Ведучий: В районній газеті “Вільним шляхом” від 31 травня було надруковано повідомлення такого змісту: “Нагадуємо, 23 травня в результаті обстрілу терористів загинули 17 воїнів 51 бригади, з них 10 волинян”. Серед них був Володимир Зарадюк...

Він був єдиною дитиною у батьків. Був самостійним, розсудливим з дитинства. Після закінчення 9 класу пішов працювати на завод “Кромберг енд Шуберт”. Працював і навчався у вечірній школі. Успішно відслужив армію. Після служби працював на так званих шабашах. Руки ж мав золоті. Умів роботи всяку роботу. В квітні 2014 року отримав повістку обласного військового комісаріату. Був зарахований рядовим в 51-у механізовану бригаду. Перебував на полігоні у Рівненській області, де батьки відвідували його.

За кілька днів вже був відправлений на Донбас. Рідним відповідав, що в нього все гаразд. Одного з травневих днів чомусь не подзвонив, на дзвінок матері не відповідав... Через декілька годин рідні почули його

прізвище в списку загиблих, а згодом загибель 23 річного Володимира Зарадюка підтвердили працівники обласного військового комісаріату.

Слайд “Життя, як спалах яскравої зірки”, на екрані демонструються фотографії полеглих героїв Ківерцівського району.

Ведучий: Всього наша Ківерцівська земля втратила на Сході 13 бійців. Про них, які полягли в боях за волю України ви дізнаєтеся з розділу “Життя, як спалах яскравої зірки”. У пам’яті жителів нашого району, у серцях рідних і друзів навічно залишаться їх імена, хто вже ніколи не повернеться до рідної домівки.

Ведучий: Ми закликаємо вас сьогодні згадати в ваших молитвах усіх Героїв, які поклали голови за наше майбутнє. Хай пам’ять про них згуртовує нас, живих, дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі. У жалобі схилимо голови. Вони згасли як зорі.

Ведучий: Прошу вшанувати пам’ять полеглих хвилиною мовчання

Читець: Пролунало в країні мовчання.
Навіть вітер затих на хвилину:
Відбувалось останнє прощання,
Зі словами “Герої не гинуть”.

Засвітили свічки в кожному домі,
І дивилися тихо на небо –
Так летіли у даль невідому
Всі герої, що вмерли за тебе.

Я почула, як плаче держава,
Що синів її в землю ховають.
Ви не вмерли! В вас вічність і слава,
Бо Герої, як ви, не вмирають!

Шаріпова Т. В. Хто вмирає в боротьбі – в серцях живе повіки : [сценарій] / Т. В. Шаріпова // Позакласний час, 2016. – № 10. – С. 25.

Звучить пісня “Пливе кача” у виконанні працівників Ківерцівського районного будинку культури ім. М. П. Ковальова.

Ведучий запалює свічку і передає її по колу. Свічку передають із рук у руки.

Ведучий: Війна з російським агресором на сході країни триває. Щодня Україна втрачає військових, щодня у містах, містечках і селах проводжають в останню путь чийогось сина, батька, брата, чоловіка, друга, захисника. Захисника кожного з нас. Ми, хоч і жили поряд з ними, часто навіть не встигли дізнатися, чим жили і про що мріяли. А в кожного було своє життя, своя доля й історія.

Ведучий: Історія кожного загиблого у цій війні обов’язково буде записана. Ми знатимемо точно, за кого ставимо свічки і кому несемо квіти у трагічні річниці. Це важливо. Поки для нас має значення кожна смерть, поки загибель невідомих нам бійців викликає біль і бажання підтримати їхніх рідних, знати про них більше – доти ми сильні і непереможні.

Читець: Непрожите життя, недоспівана пісня,
Недопите Причастя між слів каяття...

І за що їм таке, скажи, Боже всевишній?
Чом злетіли у вічність, лишивши життя?
Називають їх дуже буденно: “Двухсоті”,
Їхні труни везуть, загорнувши в сувій,
На братерські могили, минаючи дзоти
Й бліндажі, – їх везуть на одвічний спокій.
Нема прізвищ, імен, днів народжень в солдатів,
Лиш порядковий номер стоїть на хрестах,
А ще – номер частини, загибелі дата
І Тризуб України, що звав до звитяг.
Сподіваємось, їх розшукають родини,
(Дай же, Боже, щоб всіх якнайшвидше знайшли!),
Адже ці безіменні герої Вкраїни
За свободу життя в боротьбі віддали.

Мартінова З. Невідомі герої / З. Мартінова // Мартінова З. Українська рать. – Ківерці, 2014. – С. 28.

Ведучий: Багато сімей на сьогодні нічого не знає про долю своїх рідних, які зникли безвісти в зв’язку з конфліктом на сході України. Серед них і наш ківерчанин Михайленко Віталій Ігорович, хоча родина отримала повідомлення про загибель сина, але не зважаючи на це у серцях близьких ще жевріє надія...

Ведучий: Нинішню війну не можливо уявити без волонтерів, медиків і священників. Ці люди завжди там, де і бійці, – на передовій, в окопах і бліндажах, під обстрілами... Про цих людей розповідається у розділі “З любов’ю до життя, з добром у серці”.

Слайд: “З любов’ю до життя, з добром у серці”.

Ведучий: Волонтери везуть необхідне спорядження, форму, продукти. Медики – рятують життя на передовій і в лікарнях по всій країні. А священники рятують душі, і це на війні не менш важливо.

Ведучий: Волонтерський рух бере початок від Майдану. Нових обертів набрав волонтерський рух з початком захоплення російськими найманцями Донбасу, адже українська армія виявилася голою і босою, холодною й голодною та ще ж, практично, обеззброєною. Отож, клопоти по забезпеченню всім необхідним в умовах бойових дій щойно мобілізованих захисників лягли на плечі народу та його небайдужих посередників-волонтерів.

Запрошуємо до слова Гетманчука С. А.

Читець: Волонтери, волонтери,
Безкорисливі друзі солдат
Їм так потрібна ваша допомога
Не менш наброїв і снарядів до гармат.

Марищук Р. Волонтери / Р. Марищук // Марищук Р. Йшли на схід батальйони. – Ківерці 2015. – С. 8.

Ведучий: Бійці дуже вдячні жителям району, які їх підтримували і підтримують. Допомога надходить можливо не втому обсязі, як це робиться в цивілізованому світі, але вперше за всю історію української армії, бійці отримують відчутну допомогу. Це для них дуже важливо навіть не з матеріальної точки зору, а з патріотичної, емоційної, це сильно підкріплює дух.

Ведучий: Бійці разом з допомогою матеріальною отримують листи та малюнки дітей. Військові ті листи та малюнки розвішують як обереги на блокпостах. Вони носять їх складеними в нагрудних кишенях, під касками.

Ведучий: Історія цієї війни не буде повною, якщо не згадати про медиків. Про тих, хто щоденно рятує життя наших військових. Напевне, ці люди бачать саму суть війни – страшну, болісну і непривабливу. Війна підходить до них впритул і демонструє найгірші свої сторони, навіть якщо вони працюють за десятки кілометрів від передової. Покалічені, посічені кулями, пошматовані осколками, розірвані снарядами тіла і душі. Це те, що війна віддає медикам. І вони беруться складати людину наново, повертаючи її з того світу. Мобілізовані, добровольці, лікарі військових госпіталів – вони рятують і бійців, і місцевих мешканців.

Ведучий: Присутність священика – це присутність родини, домівки, затишку й заспокоєння. Разом з бійцями вони під обстрілами хрестять, сповідують, правлять святкові служби чи просто розмовляють з бійцями. У них є впевненість, що вони захисники свого народу. Боротьба триває і потрібен міцний дух.

Ведучий: Ківерцівські священнослужителі – яскравий приклад того, що й людина, яка не може брати зброю, іншими способами здатна зробити вагомий внесок у боротьбу проти агресора..

Сьогодні ми запросили на презентацію Отця Івана – настоятеля собору Пресвятої Покрови міста Ківерці.

Читець: Богородице Діво Свята,
Не дай Україні страждати,
Дай сили розуму і мудрості
Ту війну страшну подолати.
Щоденно наші кров проливають
На полі бою за державу свою,
Пресвятая Діво Маріє,
Молю: захисти державу мою.

*Вечір молитви за Україну [Електронний ресурс] :
Більченський НВК. – Режим доступу :
<http://bilchenskij-nvk.webnode.com.ua/news/vech%D1%96r-molitvi-za-ukrainu/>, вільний. – Загол. з екрану. – Мова: укр.*

Гімн “Боже, великий єдиний”, у виконанні хору Собору Пресвятої Покрови.

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

24 грудня – **Булакевич М. С.** – бібліотекар бібліотеки-філії для дорослих смт. Олика

З днем народження щиро Вас вітаємо,
Лантух радості бажаємо.
Будьте дужі і проворні,
По-козацькому моторні,
З хлібом щедрим на столі,
З добрим словом у душі.

БІБЛІОСВІТ

Комп'ютерний набір

Олександр Полійчук

Відповідальний за номер
інформаційного вісника
директор ЦБС Любов Михальчук

Телефон: 2-16-54

Відповідальність
за достовірність
інформації несуть
автори публікацій